

симостъ, закипяла жива дѣятелностъ и въ революционнитѣ хжшовски кръгове. Сичко честно и полуубито до това врѣме, което е мисляло, че нашето щастие ся крие изъ богатитѣ салони и въ дипломатическитѣ поти на консулитѣ — обиколило Каравелова. Тукъ билъ Левски, Ботевъ, Воловъ, Стамболовъ и пр. Написали ся уставы, пуснали ся огнени прокламацци, организирали ся тайни комитети, почнала ся борба, борба по убѣждение и священь идеалъ

Незабравилъ покойниятъ и чистолитературната работа. Той ни написалъ слѣдующитѣ повѣсти и разкази, сичкитѣ взети отъ житиѣ на български народъ: *Богатиятъ Сиромашъ*, *Мъченикъ*, *Нешо*, *Божко*, *Сирото Семейство*, *Горчива Съдба*, *Дончо Войвода*, *Турски Паша*, *Неда*, *Стана*, *Слава*, *Послъ отъ мѣщение*, *Тукъ му е краятъ*, *На чуждѣ гробъ безъ сълзи плачатъ*, *Записки за България и българитъ*, *Хаджи Димитръ* (драма), *Пътувание по Стара Планина*, *Хаджи Ницо*, *Маминото Дѣтенце*, *Главчо*, литературното списание *Знание*, *Българе въ старо време* и пр. Сичкитѣ тия повѣсти сж имали една и сжща цѣль. Въ тѣхъ сж представени тѣглилата на България, въ тѣхъ е вдхната омраза противъ турци, чорбаджии, богати и калугери. Много на далечъ е отишалъ покойниятъ съ тия разкази. Повечето херои въ тѣхъ, на които той симпатизира и отъ които